

Arrest

nr. 52 698 van 8 december 2010
in de zaak RvV XI/IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN VRECKOM loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 20 september 2009 het Rijk binnen en diende op 21 september 2009 een asielaanvraag in. Op 29 juli 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Indische nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Dantewada, Chhattisghar. U zou een tweelingbroer hebben. Hij zou zelfs in zijn jeugd al slecht geweest zijn. Een vijftal jaren geleden zou hij lid geworden zijn van de maoïstische rebellenbeweging. U zou er van uitgaan dat hij dit voor het geld deed. Hij zou een vooraanstaande positie in de organisatie verworven hebben. De lokale autoriteiten zouden geweten hebben dat uw tweelingbroer bij de Maoïsten zat, waardoor ze hem van uw rantsoenkaart geschrapt hebben. In februari 2009 zou er een bomaanslag gepleegd zijn waarbij 22 mensen omkwamen. U zou vernomen hebben dat uw broer hiervoor verantwoordelijk was, maar

uw buren zouden u als dader hebben aangewezen. Daar uw vader een bekeerde christen was, zouden jullie in onmin met de buren leven. Op 7 februari 2009 zou de politie u thuis zijn komen zoeken. De politie zou een vermoeden hebben dat u een Maoïst zou zijn en dat u met die aanslag te maken had. U zou meteen naar Raipur gevlucht zijn, waar u bij een vriend verbleef. Uw band met deze aanslag zou in de krant en op TV verschenen zijn. Enige tijd later zou u van uw vader vernomen hebben dat uw tweelingbroer jullie vader onder druk zetten om zijn grond te verkopen. Uw vader zou een deel van de eigendom al verkocht hebben en de rest wou hij op uw naam zetten. Hierdoor zou u op 30 augustus 2009 naar uw thuisdorp gegaan zijn om het papierwerk omtrent deze eigendomsoverdracht af te werken. Op 1 september 2009 zou u vernomen hebben dat uw tweelingbroer uw ouders, echtgenote en kinderen gedood zou hebben. U zou nu ook verdacht worden van de moord op uw familie. Die dag nog zou u op de vlucht geslagen zijn. U zou een smokkelaar gecontacteerd hebben die u naar een onbekende havenstad bracht. U zou op een schip gezet zijn. Later zou u op een ander schip overgestapt zijn. Op 20 september 2009 zou u in België aangekomen zijn. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een krant, een foto van uw familie, uw domiciliëring, uw geboorteakte, uw rantsoenkaart.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Zo dient er vooreerst op worden gewezen dat u het bestaan van uw tweelingbroer op geen enkele manier wist aan te tonen. U beweerde dat hij reeds uit uw rantsoenkaart geschrapt werd en uw geboorteakte zou niet naar hem verwijzen (gehoorverslag CGVS p. 4). U verklaarde thuis over foto's te beschikken, maar u zou hier niet aan kunnen geraken (gehoorverslag CGVS p. 10). Tevens beweerde u dat u geen geboorteakte van een Maoïst zoals uw broer kan aanvragen, want als je dit zou aanvragen word je zelf als terrorist beschouwd (gehoorverslag CGVS p. 10). In dit licht is het bevreemdend dat uw vriend in staat was om in november 2009 zowel een domiciliëring als een geboorteakte op uw naam te verkrijgen, terwijl u volgens uw verklaringen op dat ogenblik toch al als Maoïst gezocht werd (gehoorverslag CGVS p. 10). Uw verklaring dat uw dorpsoudste ("sarpanch") u nog geloofde is onafdoende. U kunt de kern van uw relaas, nl. het bestaan van uw tweelingbroer, Anthony, dan ook niet aannemelijk maken.

Voorts dient er op gewezen te worden dat gezien uw documenten en uw verklaringen het aannemelijk lijkt dat u afkomstig bent uit Dantewada, Chhattisgarh, maar dat tevens duidelijk uit uw gebrekkige kennis blijkt dat u niet recent afkomstig bent uit de deze regio. U verklaarde dat de laatste verkiezingen in Chhattisgarh plaatsvonden in 2009, maar u zou niet gestemd hebben. Er werd u gevraagd bij welke verkiezing u dan voor het laatst gestemd had, maar u kon deze niet nader bepalen dan "na 2003" (gehoorverslag CGVS p. 3). U verklaarde uw hele leven in Dantewada, Chhattisgarh gewoond te hebben, een regio die volgens uw eigen bewering reeds voor uw geboorte geplaagd werd door een Maoïstische opstand. Nochtans kon u niet zeggen waar de Maoïstische rebellen zich juist ophielden, noch kende u buiten uw broer enig leider van deze beweging. Voorts is het bevreemdend dat u nog nooit van "Salwa Judum" gehoord zou hebben. Het gaat hier, volgens publieke informatie, immers om een lokale militia die gesteund door de autoriteiten de strijd aangaan met de Maoïsten, waarbij beide kanten het zware geweld niet schuwen. Ook de term "COBRA" zei u niets terwijl het hier om een speciale antiterreur eenheid gaat die actief is in uw regio (gehoorverslag CGVS p. 7). Voorts was u niet in staat om ook maar één concreet voorbeeld van een incident te geven dat plaatsvond in Dantewada, rond de tijd dat u er nog verbleef. Nochtans staat de streek bekend om haar Maoïstische opstand waarbij beide partijen gebruik maken van geweld. U beweerde enkel zeer algemeen dat de Maoïsten en de politie elkaar doodden zonder dat u dit het kader van een concreet voorbeeld kon schetsen. Nochtans nam u als lokale inwoner deel aan het dagelijkse leven, waardoor u toch gehoord zou moeten hebben van zulke incidenten. Het enige voorbeeld dat u kon geven, de ontvoering van een parlamentslid, dateert al weer van meer dan drie jaren geleden (gehoorverslag CGVS p. 8). Daar u niet in staat bent uw aanwezigheid in Dantewada, Chhattisgarh, gedurende de laatste paar jaren aannemelijk te maken, kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering recent afkomstig te zijn uit deze streek van India.

Daar u noch het bestaan van uw tweelingbroer, noch uw recente afkomst uit Dantewada, Chhattisgarh aannemelijk wist te maken, kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor vervolging. Hoewel u verklaarde dat u in de krant verschenen bent en zelfs op TV in verband met de aanslag die 22 mensen het leven kostte en tevens wegens de dood van uw

familie, zou men van u toch enig bewijs mogen verwachten. U legde enkel een krant voor. Over deze krant bestaan echter enkele opmerkingen waardoor het geloof in de authenticiteit in het gedrang komt. Zo blijkt duidelijk dat de tekstregels van het artikeltje dat over u handelt, niet op dezelfde hoogte beginnen als het artikeltje boven dat van u. Tevens is het duidelijk dat de witte interlinie in uw artikel groter is dan dat van andere artikels. Tenslotte valt het op dat uw foto op de tekst van het artikel kleef, waar in andere artikels het onderscheid tussen foto en gedrukte tekst duidelijker is. Gezien deze vaststellingen mag dan ook getwijfeld worden aan de authenticiteit van dit artikel. Daar u geen enkel ander bewijs van uw ingeroepen vrees weet neer te leggen, kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. Tenslotte dient nog opgemerkt te worden dat uw vluchtroute ongeloofwaardig overkomt. U beweerde in een u onbekende haven een schip genomen te hebben; een week later zou u op een onbekende plek een ander schip genomen hebben, dat u naar een onbekende haven in België bracht (gehoorverslag CGVS p. 5). Wat betreft de twee schepen kon u geen enkel detail verschaffen: u kende noch de naam, of de vracht, nationaliteit, vlag, bemanning, of enig ander detail van die twee schepen (gehoorverslag CGVS p. 5). Deze beschrijving is dan ook weinig gedetailleerd en komt niet doorleefd over. Er zijn dan ook geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De geboorteakte en domiciliëring vormen een begin van bewijs omtrent uw identiteit, net als uw rantsoenkaart. De foto kan aanvaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de "*schending van de materiële motiveringsverplichting*". Hij onderwerpt derhalve de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt een originele onvertaalde geboorteakte voor. Hij verklaarde nooit een paspoort te hebben gehad en zijn identiteitskaart in India te hebben achtergelaten. Verzoeker legt geen origineel identiteitsdocument met foto voor zodat niet met relatieve zekerheid kan worden vastgesteld of deze geboorteakte hem aanbelangt. Bovendien komt verzoeker te kort aan zijn plicht tot medewerking nu hij zijn identiteitskaart niet voorlegt. Verzoekers identiteit is niet aangetoond. Verzoeker maakt niet aannemelijk illegaal te hebben gereisd noch toont hij aan wanneer hij zijn land verliet en waar hij verbleef voor zijn asielaanvraag. Verzoeker brengt geen enkel nuttig gegeven aan dat zou kunnen aantonen dat hij per schip naar België reisde. Hij is niet enkel onbekend met de naam, de nationaliteit en de vlag waaronder de schepen voeren, maar kan evenmin aangeven of het vracht- dan wel passagiersschepen betroffen (zie interview DVZ). Ten slotte weet verzoeker niet in welke haven hij van schip veranderde (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Waar het verzoekschrift stelt dat de beoordeling van de reisweg door de commissaris-generaal subjectief is, gaat verzoeker eraan voorbij dat het redelijk is een zekere graad van kennis te verwachten van een lange illegale bootreis naar Europa te meer nu verzoeker geen objectief element ter ondersteuning voorlegt. Dit klemt te meer nu verzoekers recent vertrek uit Dantewada niet

aannemelijk is aangezien hij onbekend is met de recente gebeurtenissen te Dantewada. Zo kon verzoeker niet aangeven wanneer hij voor het laatst moest stemmen, waar de Maoïstische rebellen zich in zijn regio ophielden en wie hun leider was. Evenmin kon hij een concreet incident uit de laatste drie jaar beschrijven tussen de Naxalites en de politie, hoewel uit objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd -die verzoeker niet weerlegt-, blijkt dat in verzoekers regio van herkomst dergelijke confrontaties plaatsvonden. Voorts was verzoeker onbekend met de termen 'COBRA' en 'Salwa Judum', terwijl uit de objectieve informatie blijkt dat 'Salwa Judum' met steun van de Indiase overheid de Maoïsten bevecht en dat COBRA de speciale antiterreureenheid is die actief is in verzoekers regio. Verzoeker betwist zijn onwetendheden niet, noch weerlegt ze. Derhalve blijven ze staande en ondermijnen ze de geloofwaardigheid van verzoekers recente verblijf in Dantewada en zijn beweerde problemen aldaar.

3.2. Verzoeker beweert enerzijds vervolging door de Indiase autoriteiten te vrezen die hem verkeerdelijk van meerdere moorden verdenken en anderzijds zijn broer te vrezen die een vooraanstaand lid is van de Maoïstische rebellenbeweging.

3.2.1. Verzoeker brengt geen begin van bewijs aan dat de kern van zijn vluchtrelaas aantoonde namelijk het bestaan van een tweelingbroer. Noch uit de rantsoenkaart, noch uit de geboorteakte kan het bestaan van een broer A. blijken aangezien de documenten niet vertaald zijn en verzoeker nalaat deze toe te lichten. De bewering dat zijn broer omwille van zijn positie binnen de Maoïstische rebellenbeweging van de rantsoenkaart werd geschrapt, wordt niet geobjectiveerd. Verzoekers bewering dat het gevaarlijk is om een geboorteakte van zijn tweelingbroer aan te vragen omdat hij dan als een Maoïst zou worden aanzien (zie gehoorverslag CGVS, p. 10) kan niet overtuigen. Daarbij legt verzoeker ter terechtzitting wel een originele geboorteakte neer die echter duidelijk een gekopieerde tekst betreft (zie oude gegevens boven links en rechts) die (her)ingevuld is en waarop enkele onleesbare stempels zijn aangebracht. Verzoeker geeft geen toelichtingen bij deze vervalsingen en meent het stuk te moeten neerleggen niettegenstaande het bezwaarlijk het bestaan van een broer kan aantonen. Ook op de foto's is slechts een persoon te zien die sprekend lijkt op verzoeker. Verzoeker meldt pas voor het eerst dat het identieke tweelingen zijn en past aldus zijn verklaringen aan naarmate hij geconfronteerd wordt met lacunes in de bewijsvoering. Verzoekers verklaringen zijn ongeloofwaardig, hij toont het bestaan van een tweelingbroer niet aan en evenmin van een broer die deel uitmaakt van de Maoïsten. Aldus kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers problemen met de Indiase autoriteiten die hieruit zijn afgeleid. Evenmin kan hij vervolgd worden voor misdaden gepleegd door deze niet aangetoonde tweelingbroer.

3.3. Ten slotte kan slechts worden benadrukt dat indien verzoeker volhoudt dat hij gerechtelijk vervolgd wordt voor een dodelijke aanslag en de moord op zijn ouders, zijn echtgenote en kinderen hij dit dient te objectiveren. Geenszins kan een niet vertaald krantenartikel volstaan om uitzonderlijk zware misdaden aan te tonen. De stelling uit het verzoekschrift *"Het cgvs twijfelt aan de authenticiteit van de krant en het artikel doch op geen enkele objectieve wijze kunnen zij hun stelling motiveren"* berust op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing nu staat te lezen *"Zo blijkt duidelijk dat de tekstregels van het artikeltje dat over u handelt, niet op dezelfde hoogte beginnen als het artikeltje boven dat van u. Tevens is het duidelijk dat de witte interlinie in uw artikel groter is dan dat van andere artikels. Tenslotte valt het op dat uw foto op de tekst van het artikel kleef, waar in andere artikels het onderscheid tussen foto en gedrukte tekst duidelijker is. Gezien deze vaststellingen mag dan ook getwijfeld worden aan de authenticiteit van dit artikel."*

3.4. Waar verzoeker meent dat *"twijfel dient bovendien steeds in het voordeel van de kandidaat vluchteling geïnterpreteerd te worden"*, wijst de Raad erop dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nrs. 195 en 196). Verzoeker toont niet aan dat hij een tweelingbroer heeft, noch dat deze bij de Maobadi is aangesloten, noch dat hij voor meerdere misdaden wordt vervolgd. Verzoekers verklaringen zijn immers een aaneenschakeling van losse ongestaafde beweringen die hijzelf niet coherent en voldoende kan toelichten. In zoverre verzoeker gerechtelijk vervolgd wordt voor moord kan uit zijn verklaringen niet blijken dat deze politiek geïnspireerd zijn. Verzoekers verklaringen zijn onvoldoende om de achterliggende redenen van in beschuldigingstellingen aan te tonen. Aldus maakt hij niet aannemelijk dat -voor zover deze waarachtig zijn- de klachten ongerechtvaardigd zijn en bovendien belet niets hem ervan deze aan te vechten voor

de nationale Indiase rechter, desnoods in beroep. Verzoeker toont niet aan dat een eventuele gerechtelijke vervolging ook een vervolging in vluchtelingrechtelijke zin inhoudt.

3.5. Verzoeker verklaarde voorts tijdens het CGVS-verhoor problemen te kennen met zijn burens omdat zijn vader en verzoeker zelf bekeerde christenen zijn. Verzoeker toont evenwel niet aan dat hij vervolging door de Indiase overheid omwille van zijn godsdienst vreest, noch dat hij desgevallend hiervoor bescherming kan vragen, noch dat hij indien nodig niet beschikt over een binnenlands vestigingsalternatief.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoeker vreest *“dat artikel 3 van het EVRM zal geschonden worden indien hij dient terug te keren naar zijn land van herkomst”*.

4.1.1. Verzoeker meent dat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen niet afdoende werd gemotiveerd *“immers het subsidiaire beschermingsstatuut betreft een totaal ander statuut dan het statuut van vluchteling”*. Verweerder merkt dienaangaande terecht op *“het feit dat de motieven die de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ondersteunen geheel of gedeeltelijk gelijklopen met deze die de weigering van de vluchtelingenstatus motiveren, niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn (RvV, nr. 33.601 van 30 oktober 2009; RvV, nr. 20.745 van 18 december 2008)”*. Verzoeker voert geen specifieke argumenten aan en steunt zich zowel voor de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde motieven.

4.1.2. In zoverre artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekers bewering door een persoonsverwarring met zijn tweelingbroer gerechtelijke problemen te kennen kan niet overtuigen nu hij niet aantoont een tweelingbroer te hebben, noch dat het desgevallend onmogelijk is een persoonsverwarring aan te tonen, noch wordt aangetoond dat deze broer behoort tot de Maoïsten. De blote beweringen dat *“er zelfs een proces tegen hem werd gestart”* en *“eveneens een arrestatiebevel uitgevaardigd”* kunnen gezien bovenstaande vaststellingen bezwaarlijk overtuigen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK